

מ"מ לסימן צב סע' א-ד

סעיף א:

1. גמ' חולין דף קח ע"א ד"ה "אמר רב כיון שנתן טעם בחתיכה" (6 שורות מתחת לתחילת הגמ') עד קח ע"ב "כשקדם וסילקו".
  2. תוס' ד"ה אמאי, שנפל.
  3. רמב"ם הל' מאכלות אסורות פ"ט ה"ח וכסף משנה שם.
- בשר שנפל לתוך החלב או חלב שנפל לתוך הבשר ונתבשל עמו שיעורו בנותן טעם, כיצד חתיכה של בשר שנפלה לקדרה רותחת של חלב, טועם הנכרי את הקדרה אם אמר שיש בה טעם בשר אסורה, ואם לאו מותרת, ואותה חתיכה אסורה, במה דברים אמורים שקדם והוציא את החתיכה קודם שתפלוט חלב שבלעה, אבל אם לא סלק משערים אותה בששים מפני שהחלב שנבלע בה ונאסר יצא ונתערב עם שאר החלב.

כסף משנה:

[ח] בשר שנפל לתוך החלב וכו'. יש לדקדק למה הוצרך ליתן טעם לבשלא סילק שמשערים אותם בששים מפני שהחלב שנבלע בה ונאסר יצא ונתערב עם השאר דטעם זה לא איצטריך אלא למאן דאסר לה אפילו באלף משום דמין במינו לא בטיל אבל לרבינו שפסק כמ"ד מין במינו בטיל לא הוה צריך להאי טעמא אלא לסתום ולכתוב משערין אותה בששים, ואפשר שהוצרך לטעם זה משום דאי לאו הכי אפילו לא קדם וסילקו ה"ל למשרייה ע"י טעימת קפילא ארמאה שיאמר שאין בו טעם בשר אבל השתא שאנו אוסרים אותו מפני שהחלב שנבלע בבשר ונאסר יצא ונתערב עם שאר החלב ה"ל מין במינו וא"א למיקם אטעמא:

סעיף ב-ג:

1. משנה חולין דף קח ע"א
2. גמ' שם כיון שנתנה טעם בחתיכה וכו' עד וריש לקיש דאמר אפשר לסוחטו מותר.
3. גמ' דף קח ע"ב ואפשר לסוחטו עצמו תנאי היא עד המשנה בדף קט ע"א.
4. תוס' קח ע"א ד"ה טיפת חלב שנפלה.
5. גמ' דף צו ע"ב: "ירך שנתבשל בה גיד הנשה ... אסורה". ותוס' שם ד"ה "אם יש בה בני"ט".
6. רמב"ם פ"ט הל' ט', י'.

הל' ט: נפל חלב לתוך קדרה של בשר טועמין את החתיכה שנפל עליה חלב, אם אין בה טעם חלב הכל מותר, ואם יש בחתיכה טעם חלב אף על פי שאם תסחט החתיכה לא ישאר בה טעם, הואיל ויש בה עתה טעם חלב נאסרה אותה חתיכה, ומשערין בכולה אם היה בכל שיש בקדרה מן החתיכות והירק והמרק והתבלין כדי שתהיה חתיכה זו אחד מששים מן הכל החתיכה אסורה והשאר מותר.

הל' י': במה דברים אמורים בשלא נער את הקדרה בתחלה כשנפל החלב אלא לבסוף ולא כסה, אבל אם נער מתחלה ועד סוף או שכסה משעת נפילה עד סוף הרי זה בנותן טעם, וכן אם נפל חלב לתוך המרק או לכל החתיכות ולא נודע לאי זה חתיכה נפל, נוער את הקדרה כולה עד שתשוב ויתערב הכל אם יש בקדרה כולה טעם חלב אסורה ואם לאו מותרת, אם לא נמצא נכרי שיטעום ונסמוך עליו משערים בששים בין

בשר לתוך חלב בין חלב לתוך בשר אחד מששים מותר פחות בששים אסור. +/השגת הראב"ד/ לתוך המרק וכו'. כתב הראב"ד ז"ל /א"א/ אנו אומרים שלא שמענו כל החתיכה נעשית נבלה אלא לדעת ר' יהודה דמחמיר מין במינו אבל לרבנן לא ולדברי הכל אם לא ניער כלל אין שאר החתיכות נאסרות ומתניתין הכי משמע טיפת חלב שנפלה ע"ג חתיכה ויש בה בני"ט באותה חתיכה אסור ניער את הקדרה אם יש בני"ט בכל הקדרה כל הקדרה אסורה למה לי ניער את הקדרה והלא החתיכה קבלה טעם חלב ונעשית נבלה בלא ניעור הרי יוצאת מאותה חתיכה רוטב לשאר חתיכות והוא רוטב נבילה אלא ש"מ דבעינן שיצא מן החלב האסור לחתיכות והוא חלב נבילה שקיבל טעם הבשר ואם יש באותו חלב כדי ליתן טעם בכל החתיכות אסורות לרבנן ולר"י נמי אף על גב דאמר חתיכה עצמה נעשית נבלה הא אמרינן בגמרא נראין דברי ר"י בשלא ניער והוינן בה מאי לא ניער אי לימא לא ניער כלל מיבלע בלע ולא פליט אלמא אף על גב דאמרינן חתיכה עצמה נעשית נבלה ואוסרת כל שאר החתיכות במשהו לא אמרו אלא בשניער והוא תימה שהרי יוצא מן החתיכה רוטב בלא שום ניעור ואם היא נבלה מה צורך לניעור שיצא משם חלב, עכ"ל. +

7. רא"ש פרק ח סימנים כב, כג.

סעיף ד':

1. גמ' דף ק ע"א דרש רבה בר בר חנה וכו' עד המשנה שם ע"ב.
2. תוס' שם ד"ה בשקדם.